

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

بررسی گردشگری روستایی با رویکرد به توسعه پایدار

مطالعه موردی: روستای دماپ

سادات هاشمی نسب^۱، مریم غلامی*^۲، فهیمه دهقانی^۳، رضیه قاسمی^۴
مدرس دانشگاه فنی دختران اصفهان و دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان
^۲دانشجوی معماری دانشگاه فنی دختران اصفهان
^۳دانشجوی معماری دانشگاه فنی دختران اصفهان
^۴دانشجوی معماری دانشگاه فنی دختران اصفهان
Email: Maryamgh6004@gmail.com   Tel: 09132104057

چکیده

مفهوم خانه به عنوان کانون زندگی همواره در مکان و زمان های مختلف متفاوت است و هر جامعه تعبیر متفاوتی از خانه دارد. خانه روستایی علاوه بر محیطی برای زندگی در بر گبرنده فضاهای تولید و معیشت روستاییان نیز هست که اغلب این فضاها در محدوده مشخصی کنار هم گرد آمدند. در روستای دماپ هم خانه فراتر از تصویری است که مردم شهری از آن دارند بلکه خانه تنها محلی برای خوردن، خوابیدن و پختن نیست بلکه در خانه نان می پزند، انبار علوفه و... دارند که بیشتر نیازهای خود را تأمین کنند. معماری روستای دماپ یک معماری همساز با اقلیم بوده که آثار به جا مانده از قدیم هم گواهی این موضوع را می دهد. در روستا از مصالح خشت و گل با سقف گنبدی طاق و چشمه و پی های عریض استفاده شده است. اغلب روستائیان یک اتاق برای زندگی داشتند که اینگونه چند خانواده در یک حیاط زندگی می کردند و بیشتر کارها در همان یک اتاق انجام شده است. روستاییان دامها را در فصول گرم به آغل های روباز در دشت ها می بردند به طوری که چند ماه آنجا می ماندند و کسی که گوسفند کمتری داشت در فصول سرد در کنده و در فصول گرم در آغل روباز داخل خانه دامها را نگهداری می کردند.

واژگان کلیدی: معماری، توسعه، پایدار، گردشگری، روستای دماپ.